

BIULETYN LOGOPEDYCZNY

MALUSZKOWO

CZYLI CAŁOŚCIOWE SPOJRZENIE NA ROZWÓJ DZIECKA

Nr 15, KWIECIEŃ 2019

Niepubliczne Przedszkole
Janowiaczek

Bez płaczu do przedszkola? To możliwe, czyli rzecz o dobrej adaptacji.

Adaptacja to trudny czas. Czas zmian dla dzieci, rodziców i nauczycieli. Od dzieci wymaga on nie tylko przystosowania się do nowych warunków otoczenia, poznania nowej organizacji dnia, zaakceptowania innej niż do tej pory pozycji społecznej – w przedszkolu przebywają przecież w licznej grupie rówieśniczej – ale przede wszystkim łączy się z rozstaniem z rodzicami.

Mamo! Tato!

Właśnie zostałem przedszkolakiem i potrzebuję waszego wsparcia:

Przed wejściem do przedszkola

Stwórzcie poranny rytuał, da mi on poczucie bezpieczeństwa. Może to być wspólna pięciominutowa zabawa, wysłuchanie lub zaśpiewanie ulubionej piosenki, a może opowiecie mi historię o tym jak Wy chodziliście do przedszkola?

W szatni przedszkolnej

Spróbujcie żegnać się ze czule, ale szybko. Wiem, jakie to trudne, ale postarajcie się uodpornić na moje łzy. Pamiętajcie, że one są moim sposobem na stres i rozstanie. Zwykle jednak szybko zapominam o smutku. Pamiętajcie, że Wasze zdenerwowanie i niepewność wyczuje natychmiast a wtedy... będę protestować jeszcze głośniejsze. Wymyślmy razem, co mogę zabrać do przedszkola, co doda mi odwagi i pocieszy.

Zawsze dotrzymujcie danego słowa

Jeżeli obiecujecie, że będziecie w pobliżu, bądźcie tam i nigdzie nie odchodźcie. Zawsze mówcie mi, co zamierzacie. Jeśli będziecie chcieli wyjść z przedszkola powiedzcie mi o tym, nawet jeśli wiecie, że się rozplaczę. Nie martwcie się, jest ze mną Pani wychowawczyni, która na pewno mnie przytuli. Jeśli będziecie chcieli powiedzieć mi, o której mnie odbierzecie, to nie mówcie, że będziecie za trzy godziny, bo ja nie wiem ile to jest. Lepiej jak usłyszę, że przyjdziecie po obiedzie, po odpoczynku, po podwieczorku. I nigdy się nie spóźniajcie. Nie chcę pomyśleć, że zapomnieliście o mnie.

Rozmawiajcie pozytywnie o przedszkolu

Pamiętajcie, że wszystko, co mówicie na temat przedszkola wpływa na to jak w nim się czuję. Wiem, że macie prawo do przeżywania własnych emocji - ale to są sprawy dorosłych. Ja jestem dzieckiem i bardzo chciałbym słyszeć jedynie spokojne i pełne szacunku opinie. Motywujcie mnie do przedszkola w sposób pozytywny – podkreślając często ile już udało mi się osiągnąć. Opowiedzcie najbliższym o moich sukcesach (najlepiej przy mnie) - ale nie koloryzujcie.

Odbiór dziecka z przedszkola

Dbajcie o dobrą komunikację z moimi wychowawcami. Osoby opiekujące się mną powinny znać moje mocne i słabe strony oraz kłopoty, z jakimi właśnie się borykam. Pytajcie nie tylko o to czy zjadłem obiad, ale jakie poczyniłem postępy, czy nawiązuję kontakty z rówieśnikami, w jakim stopniu jestem samodzielny. Nigdy nie porównujcie mnie do innych dzieci. Nie ma reguły, co do czasu trwania i przebiegu adaptacji. Mam prawo przechodzić ją tak, jak przechodzę.

Samodzielność

Pomóżcie mi stać się samodzielnym przedszkolakiem. Bądźcie cierpliwi, kiedy będę długo sam się ubierał, zakładał i wiązał buty, jadł samodzielnie posiłek czy radził sobie w toalecie. Bądźcie przy mnie i wspierajcie mnie, ale nie wyręczajcie w tych czynnościach.

Za rok będziecie wspominać moje pierwsze kroki w przedszkolu patrząc na to jaki jestem samodzielny i ile już umiem !!!

Początek jest zawsze trudny

Nie ma się co oszukiwać. Większość dzieci, mniej lub bardziej emocjonalnie przeżyje rozstanie z rodzicami i adaptację w nowym miejscu. Także dla rodziców, którzy jak dotąd byli jedynymi i najważniejszymi opiekunami dla swojego dziecka, stresem jest to, iż muszą swoje ukochane maleństwo pozostawić w nieznanym miejscu. Zarówno rodzic jak i dziecko w tym szczególnym czasie mogą odczuwać takie uczucia jak smutek, tęsknota czy lęk i uczuć tych nie należy wypierać czy im zaprzeczać. Są one naturalną reakcją pojawiającą się w pierwszej fazie adaptacji. Dlatego przyjmijmy, że ich wystąpienie musimy zaakceptować i stopniowo przejść przez ten czas, który prawdopodobnie wkrótce dostarczy nam o wiele przyjemniejszych emocji.

Adaptacja rodzica do nowej sytuacji

Jest ona równie ważna, ponieważ dziecko wyczuwa emocje mamy i taty i jeżeli my będziemy zachowywać się nerwowo, to ten stan udzieli się naszemu dziecku. Dlatego niezwykle ważne jest **nasze podejście** i sposób w jaki przeżywamy rozłąkę z naszym dzieckiem. Nasza optymistyczna postawa na pewno pozwoli dziecku poczuć się pewniej. Trzeba zdać sobie sprawę z tego, że **rozłąka i tak kiedyś musi nastąpić**. Jeżeli jesteśmy przekonani, że dobrze robimy (bo najlepiej

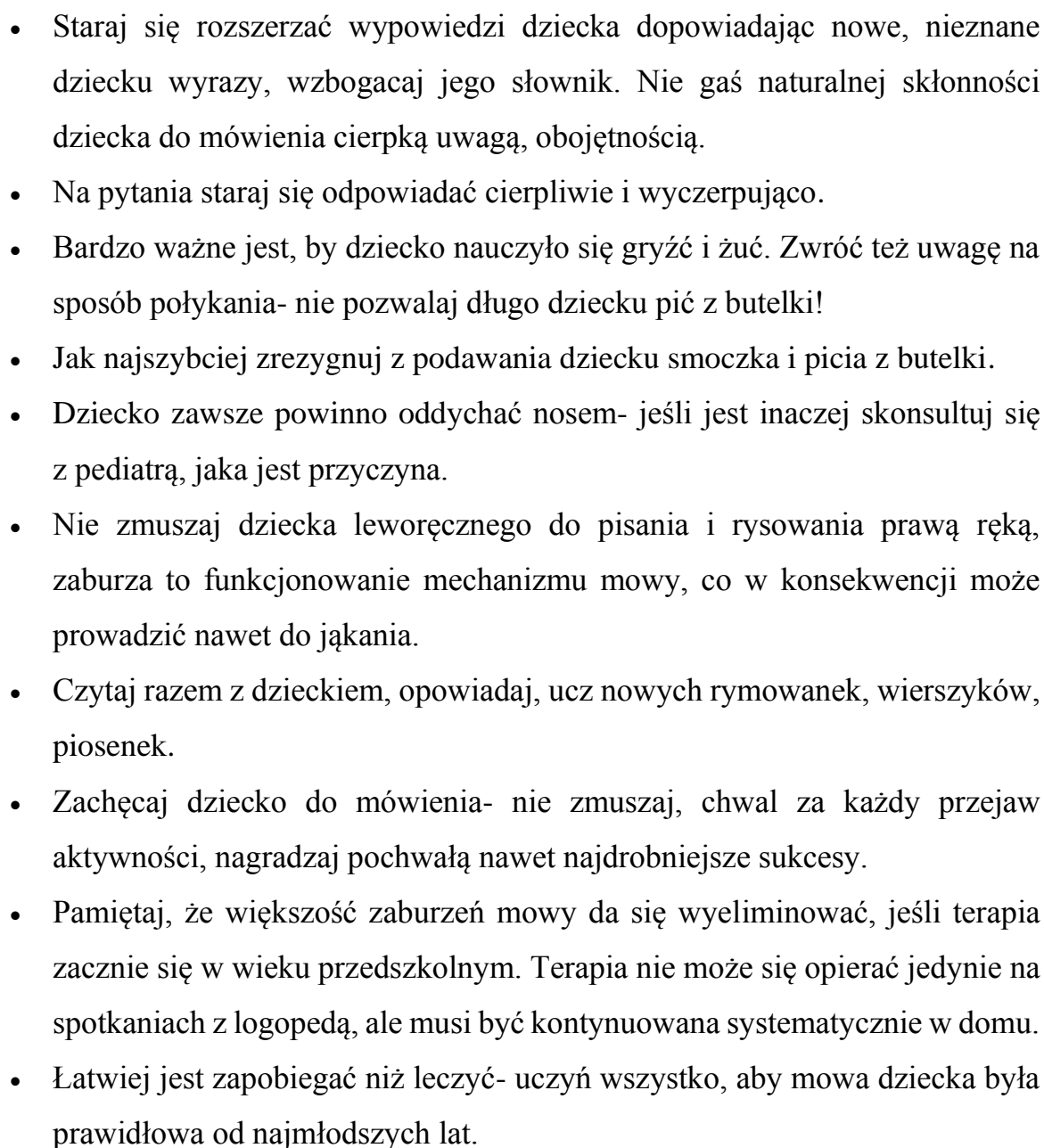
znamy nasze dziecko) to nie możemy nagle, w chwili kryzysu, zmienić decyzji i już po pierwszym dniu zrezygnować z przedszkola, bo trudno jest patrzeć na płacz dziecka. **Płacz jest normalną reakcją na zmianę i rozstanie.** Często dziecko płacze przy samym rozstaniu, testując naszą wytrzymałość, jednak gdy znajdzie się na sali, wśród innych dzieci i zobaczy tyle ciekawych zabawek, płacz szybko mija. Jego zainteresowanie nowym otoczeniem pozwala mu zapomnieć na jakiś czas o tym, co jeszcze przed chwilą działo się w szatni. Później zaczynają się zajęcia, posiłki i inne kolejne czynności, które absorbują uwagę dziecka i tak stopniowo, dzień po dniu, stają się dla niego rutyną, do której się przyzwyczajają.

PROFILAKTYKA LOGOPEDYCZNA OD NAJMŁODSZYCH LAT

Co powinni robić rodzice, aby wspomagać rozwój mowy dziecka:

- Jak najwięcej mów do dziecka już od pierwszych dni życia, podczas zabiegów pielęgnacyjnych, zabaw, codziennych czynności i spacerów. Każda sytuacja jest dobra, aby rozwijać jego sprawność językową.
- Starajmy się do dziecka mówić tak, aby widziało naszą twarz- dziecku należy dostarczać prawidłowych wzorców wypowiedzi. Mów poprawnie, nie powtarzaj wytworów językowych dziecka.
- Unikaj zdrobnień (języka dzieciennego), dostarczaj dziecku prawidłowy wzorzec językowy danego słowa.

-
-
- Staraj się rozszerzać wypowiedzi dziecka dopowiadając nowe, nieznane dziecku wyrazy, wzbogacaj jego słownik. Nie gaś naturalnej skłonności dziecka do mówienia cierpką uwagą, obojętnością.
  - Na pytania staraj się odpowiadać cierpliwie i wyczerpująco.
  - Bardzo ważne jest, by dziecko nauczyło się gryźć i żuć. Zwróć też uwagę na sposób połykania- nie pozwalaj długo dziecku pić z butelki!
  - Jak najszybciej zrezygnuj z podawania dziecku smoczka i picia z butelki.
  - Dziecko zawsze powinno oddychać nosem- jeśli jest inaczej skonsultuj się z pediatrą, jaka jest przyczyna.
  - Nie zmuszaj dziecka leworęcznego do pisania i rysowania prawą ręką, zaburza to funkcjonowanie mechanizmu mowy, co w konsekwencji może prowadzić nawet do jąkania.
  - Czytaj razem z dzieckiem, opowiadaj, ucz nowych rymowanek, wierszyków, piosenek.
  - Zachęcaj dziecko do mówienia- nie zmuszaj, chwal za każdy przejaw aktywności, nagradzaj pochwałą nawet najdrobniejsze sukcesy.
  - Pamiętaj, że większość zaburzeń mowy da się wyeliminować, jeśli terapia zacznie się w wieku przedszkolnym. Terapia nie może się opierać jedynie na spotkaniach z logopedą, ale musi być kontynuowana systematycznie w domu.
  - Łatwiej jest zapobiegać niż leczyć- uczynь wszystko, aby mowa dziecka była prawidłowa od najmłodszych lat.

**Biuletyn pod redakcją
Mgr Moniki Marciniak**

